

ТАЄМНЕ СЛУЖІННЯ ІСУСА

ВСТУП

Так, в Ісуса таки було таємне служіння. Майже всі ми знаємо про Його привселюдне служіння: як Він говорив з народом, як Він зціляв людей, як Він чинив багато різних діл публічно. Але церква за дві тисячі років своєї історії здебільшого забула про таємне служіння Ісуса. І тому сьогодні ми хочемо по-новому поглянути на те, у чому полягало таємне служіння Ісуса.

Коли ми думаємо про привселюдне служіння Ісуса, про все, що Він чинив, про славу, яку Він мав, про Його репутацію, у нас може з'явитися думка: «О, Його служіння було чудовим, дуже успішним». Коли ж ми придивимось уважніше, то станемо розуміти, що, як збігли три роки, все закінчилося. Побачимо, що по трьох роках ті люди, яких Він благословляв, яким Він служив, Його й убили. І дійсно, якщо подивитися на земне служіння Ісуса з людської точки зору, то можна зробити висновок, що Він зазнав фіаско. Усе виглядало чудово, але Його вбили. Усе, кінець, служіння скінчилося. Скінчилося поразкою.

Утім паралельно відбувалося те, про що ніхто не знав. Те, про що не здогадувалися навіть Його вороги. Ісус тихо провадив роботу, спираючись на один особливий принцип. Його принцип — це робити людей учнями. Навчати людей — не лише розповідати їм про віру, а готувати їх, щоб вони були такими самими, як Він. Згодом, коли Він ішов з цієї землі, Він наказав Своїм учням робити точнісінько те ж саме з іншими людьми.

«Ісус же приступив і промовив до них: „Дана Мені всяка влада на небі й на землі. Ідіть, отже, і зробіть учнями всі народи: християни їх в ім'я Отця і Сина і Святого Духа; навчаючи їх берегти все, що Я вам заповідав. Отож Я з вами по всі дні аж до кінця віку“» (Матвія 28:18–20, пер. о. І. Хоменка).

Зауважте, що Він готував учнів дуже тихо і потаємно. Навіть Його вороги не зрозуміли, яке в Нього було таємне служіння. Вони забули, що Він підготував особливу групу із сімдесяти послідовників. Вони забули, що Він підготував особливу групу з дванадцяти. Вони забули, що Він вибудував особливі, дуже близькі стосунки з трьома друзями. Вони не знали, що він по-особливому виливав Своє життя в одну людину, щоб ця людина стала такою самою, як Він. Хто ця людина? Хто для нас найпрекрасніше змалював, яким насправді був Ісус? Так, Іван, правда ж?

Інші учні писали про те, куди Він ходив, як Він зціляв, про що проповідував, а Іван писав про Його внутрішній характер, про внутрішнє життя Ісуса. І для більшості з нас Ісус з Євангелії від Івана — це справжній Ісус. У Євангелії від Марка Ісус добрий, але Ісус, зображений Іваном, — це справжній Ісус: такий, на якого нам би хотілося бути схожими, такий, з яким хочеться зустрітися у небі. Чи знали про це Його вороги? Ні. Чи вважали вони це чимось важливим? Ні. Вони послали групу вояків до Гефсиманії і сказали їм: «Схопіть Ісуса та приведіть Його ув'язненого до нас. Ми хочемо Його здихатися». Коли це було зроблено, вони собі подумали: «Як же чудово, нарешті це скінчилося. Ісуса знищили, заживемо знову!»

Але згодом у Книзі Дій ми читаємо про групу людей, які чинили чуда, проповідували та навчали інших іти за Ісусом. Двох осіб з цієї групи — Івана та Петра — арештували та привели на суд. І тоді судді побачили: «Не дуже розумні люди. Університетської освіти не мають. Росли не у великому місті. Це нижчий клас — селяни чи рибалки». А далі вони зрозуміли: «Вони ж були з Ісусом — проблема якраз у цьому. Ми помилилися. У Гефсиманському саду вони були тоді разом. Якби ми тоді арештували усіх дванадцятьох і всіх їх убили відразу, ось тоді поклали б цьому край». До того часу, який описується в Книзі Дій, релігійне керівництво в Єрусалимі зрозуміло, що в Ісуса було таємне служіння.

Лідери зрозуміли, що служіння, яке Він провадив, було дуже тихе, непомітне, але успішне. Якщо говорити по-людськи, то мусимо відзначити, що привселюдне служіння Ісуса було провальним, і що без Його таємного служіння не було б Церкви й нас сьогодні тут не було б. Ісусовим успіхом був успіх учнівства. Саме його ми й хочемо сьогодні дослідити.

I. АСПЕКТИ ІСУСОВОГО ПІДХОДУ ДО ТАЄМНОГО СЛУЖІННЯ

Матвія 28:19 — це, звісно, наш ключовий вірш. Усі ми його знаємо.

«Ісус же приступив і промовив до них: „Дана Мені всяка влада на небі й на землі. Ідіть, отже, і зробить учнями всі народи: християчи їх в ім'я Отця і Сина і Святого Духа; навчаючи їх берегти все, що Я вам заповідав. Отож Я з вами по всі дні аж до кінця віку“» (Матвія 28:18–20, пер. о. І. Хоменка).

Не лише проповідуйте, не лише євангелізуйте, не лише приводьте людей до покаяння у гріхах. А робіть учнями, послідовниками Ісуса.

Подивімося на Марка 1:16–18: «А коли Він проходив біля Галілейського моря, то побачив Симона та Андрія, брата Симонового, що невода в море закидали, бо рибалки були. І сказав їм Ісус: Ідіть услід за Мною, і зроблю, що станете ви ловцями людей. І зараз вони свого невода кинули, та й пішли вслід за Ним». Ми хочемо взяти для себе кілька повчань з цих віршів (Марка 1:14–20).

А. Ісус взяв на себе ініціативу.

У Марка 1:17 Він сказав: «І зроблю, що станете...». Які чудові слова. Ісус прийшов, щоб зробити, щоб збудувати, щоб допомогти, щоб підтримати та щоб спасти. Він прийшов, щоб **зробити** людей — нас з вами — успішними у всіх сферах життя. Спасіння — це Його ініціатива. А чи робите щось ви, щоб люди кимось ставали? Чи наслідуйте ви Ісуса? Чи приводите ви людей до спасіння?

Б. Першочерговим завданням Ісуса під час підготовки Його учнів було благовістя.

Він почав з того, що відразу сказав їм, що вони мають робити. Він хотів, щоб вони ловили людські душі. Щоб приводили інших до Ісуса та щоб робили і їх Його послідовниками. У Ісуса є для вас пріоритетне завдання. Він бажає, щоб ви збирали для Нього великий урожай душ.

В. Ісус вибирав людей, готових до роботи.

Людей, готових навчатися. Вони відразу залишили свою роботу і були готові піти за Ісусом. *«І зараз вони свого невода кинули, та й пішли вслід за Ним»* (Марка 1:18). Його заклик донині не змінився. Пріоритетним для Нього залишається те ж саме. Чи кличе Він вас? Чи готові ви піти за Ним? Де ви будете в наступному році, куди дійдете? А через десять років?

Г. Ісус виявляв чуйність до Своїх учнів.

У вірші 17 Він показав, що може бути на тому ж рівні, що й вони, може бути зрозумілим. Ви можете уявити собі, як Ісус звертається до рибалок і каже: *«Ідіть за Мною, і Я зроблю, що станете землеробами?»* Або так: *«Ідіть за Мною, і Я навчу вас працювати на заводі?»* Напевно, вони б не надто зраділи такому. Але Він сказав: *«Ідіть за Мною, Я зроблю вас ловцями людей!»* (Марка 1:17).

Д. Ісус мав план.

У Нього була ціль, яку Він поставив перед ними. Повернімося до Марка 1:17. Він сказав: *«Ідіть за Мною, Я зроблю вас ловцями людей!»* (Марка 1:17). Це ж саме ми кажемо на наших підготовчих зустрічах. «Дотримуйтеся того, що робимо ми, дотримуйтеся наших рекомендацій, дотримуйтеся прикладу Христа — і ви станете успішним наставником для своїх людей».

Е. Ісус вибрав для учнівства лише кількох.

У вірші 14 ми бачимо, що Він вибрав дуже небагатьох.

«І визначив Дванадцятьох, щоб із Ним перебували, і щоб послати на проповідь їх» (Марка 3:14). Нагодованих було п'ять тисяч. Оздоровлених Ним були сотні, але тих людей, які мали близько з Ним працювати, Він вибрав лише декілька.

Ж. Він молився перед тим, як обрати цих людей.

У розповіді Луки ми бачимо, що Ісус молився перед тим, як призначити Собі учнів. «Він вийшов на гору молитися, і перебув цілу ніч на молитві до Бога. А коли настав день, покликав Він учнів Своїх, і обрав із них Дванадцятьох, яких і апостолами Він назвав» (Луки 6:12–13).

И. Ісус мав три цілі для Своїх учнів.

«І визначив Дванадцятьох, щоб із Ним перебували, і щоб послати на проповідь їх, і щоб мали вони владу вздоровляти недуги й вигонити демонів» (Марка 3:14–15).

1. Ісусова перша ціль полягала у тому, щоб учні проводили час із Ним.

Вірш 14: «...щоб із Ним перебували» (Марка 3:14). Він хотів проводити з ними час. Не досліджувати Старий Заповіт, не читати книжки, а разом проводити час, щоб учні могли вчитися, спостерігаючи за Його характером та Його особистістю, за тим, як Він усе робить.

2. Його друга ціль полягала в тому, щоб посилати їх на служіння.

Він хотів, щоб вони йшли та щось робили. Він хотів, щоб вони вийшли та працювали самостійно, без Його постійної присутності поряд.

Спочатку — щоб були з Ним, а потім — щоб їх посилати до роботи. Якщо подивитися в цілому, то вони були з Ним три роки, а потім прийшов день П'ятдесятниці, і вони зробилися апостолами, або посланими. Слово «учень» означає «послідовник», але після П'ятдесятниці бачимо, що вживається слово «апостол», яке означає «посланий». Після П'ятдесятниці вони вже не були послідовниками. П'ятдесятниця стала церемонією випуску. Саме в день П'ятдесятниці вони отримали дипломи — і далі вже пішли самі. До дня П'ятдесятниці вони вчилися та готувалися, а після П'ятдесятниці у них вже були дипломи і їх було послано на служіння.

3. Його третя ціль полягала в тому, щоб дати їм силу чи владу.

У день П'ятдесятниці учні отримали цю силу також. Ця сила була їхньою особливою відзнакою учнівства. Уся Книга Дій свідчить про цю силу.

К. Ісус вибирав Своїх учнів, беручи за основу їхній потенціал.

І здається, що Ісус вибирав Собі учнів, спираючись на те, ким вони могли стати (Марка 3:16–20). Бачимо, що він вибрав Симона, щоб той став Петром. Ісус бачив, що цей учень дійсно стане Петром. Жив собі Симон-рибалка, але Ісус бачив у Симонові будівника Єрусалимської церкви. Жив собі Матвій-митник, але Ісус бачив у ньому автора книги, яку читатимуть упродовж двох тисяч років. Ісус вибрав їх, спираючись на те, ким вони могли стати, тобто на основі їхнього потенціалу.

Л. Ісус при виборі учнів до певної міри застосовував принцип природної спорідненості.

Природна спорідненість — це природні стосунки, природні взаємини. Ми бачимо, що, обираючи, Він орієнтувався на сімейні стосунки. Він вибрав собі людей, які мали професійні зв'язки — кілька учнів мали однакову роботу. Він вибирав людей, які були між собою друзями, наприклад, Пилипа та Нафанаїла. Крім того, Він вибирав людей з однакових міст або з одного регіону.

М. Ісус брав Своїх учнів із Собою.

Куди б Він не йшов, Він брав їх із Собою. Іноді дванадцятьох, іноді трьох — Він завжди навчав їх особистим прикладом.

М. Ісус добре знав Біблію.

У Марка 1:22 ми читаємо: «І дивувались науці Його, бо навчав Він їх, як можновладний, а не як ті книжники». Ми можемо бути точно впевненими у тому, що Ісус досліджував Біблію. Біблію Він знав. Він не лише вивчив її напам'ять, не лише цитував вірші, — Він знав, як використати біблійні вірші у щоденному житті.

П. Потреби його учнів були для Нього пріоритетом номер один.

Потреби учнів були для Нього найголовнішою справою. Якось Ісус цілий день благовістив. Спочатку він проповідував на зібранні, потім оздоровлював людей, увечері проповідував перед натовпом. Коли ж Він побачив, що теща Петра була хвора, то потурбувався про неї. У Марка 1:29–31 сказано:

БІБЛІЯ

«І вийшли вони із синагоги небавом, і прийшли з Яковом та Іваном до дому Симонового й Андрієвого. А теща Симонова лежала в гарячці; і зараз сказали про неї Йому. І Він підійшов і підвів її, узявши за руку, і гарячка покинула ту, і вона зачала прислуговувати їм».

Р. Ісус показував, що Він доступний і відкритий.

Він давав можливість, щоб люди приходили до Нього рано-вранці, пізно ввечері, приходили тоді, коли їм було важко. Це ми бачимо у Марка 1:32–34: «А як вечір настав, коли сонце зайшло, то стали приносити до Нього недужих усіх та біснуватих. І все місто зібралося перед дверима. І Він уздоровив багатьох, на різні хвороби недужих».

С. Ісус виявляв турботу про їхні проблеми.

У Луки 5:2–11 бачимо, що Ісус знав, що учні за ніч нічого не зловили. Він сказав: «Спробуйте знову». Коли виникала потреба, Ісус завжди був готовий допомогти. Задоволення потреб було великою частиною Його служіння. Допомога іншим у звичайних щоденних речах. Розв'язання їхніх проблем. Усіляка допомога для досягнення ними успіху. Петро знав, що Ісус не надто добре розумівся на рибальстві, але Вчитель завжди приносив успіх, і тому Петро відповів: «Якщо Ти кажеш, то я послухаю». Петро розумів Ісусів принцип турботи про них.

Т. Ісус навчав духовних істин за допомогою духовних прикладів.

Марка 1:35: «А над ранком, як дуже ще темно було, уставши, Він вийшов і пішов у місце самотнє, і там молився». Ісус навчав своїх учнів пріоритетності ранньої ранкової молитви.

У. Ісус постійно докладав зусиль до розширення віри учнів.

Це ми бачимо у Марка 1:35–39, де описано, як Він веде їх для служіння у нові місця.

«А над ранком, як дуже ще темно було, уставши, Він вийшов і пішов у місце самотнє, і там молився. А Симон та ті, що були з ним, поспішили за Ним. І, знайшовши Його, вони кажуть Йому: Усі шукають Тебе. А Він промовляє до них: Ходім в інше місце, до сіл та околиць міст, щоб і там проповідувати, бо на те Я прийшов. І пішов, і проповідував в їхніх синагогах по всій Галілеї. І демонів Він виганяв».

Ф. Ісус ніколи не дорікав Своїм учням за брак здібностей, а лише за брак віри.

Х. Ісус посилав Своїх учнів для благовістя.

Ми ще про це говоритимемо.

Ц. Ісус вимагав від учнів звіту за виконання поставлених завдань.

Кілька разів траплялося таке, що він давав їм особливі завдання, щоб вони йшли та практично застосовували вивчене. Коли ж вони поверталися, він просив учнів звітувати про те, що вони зробили та чого досягли. Про це записано в Марка 6:30 та в інших місцях.

Ш. Ісус проводив окремі зустрічі для учнів за межами міста для особливого часу тихого спілкування.

Марка 6:30–32: «І посходилися до Ісуса апостоли, і розповіли Йому все, як багато зробили вони, і як багато навчили. І сказав Він до них: Ідіть осібно самі до безлюдного місця, та трохи спочиньте. Бо багато народу приходило та відбувало, аж навіть не мали коли й поживитись. І відпливли вони човном окремо до місця безлюдного».

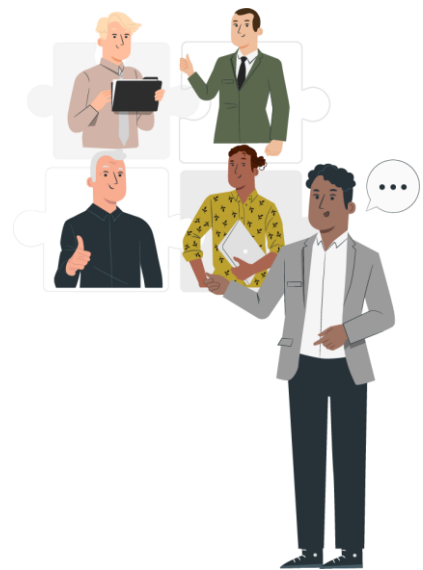
II. ЗАСТОСУВАННЯ ТАЄМНОГО СЛУЖІННЯ ІСУСА

Перед нами вималювалася загальна картина таємного служіння Ісуса, і зараз я хотів би розглянути кілька деталей. Деталей, які мають особливий інтерес для церкви та які безпосередньо пов'язані зі служінням підготовки. Це ті принципи, яких дуже чітко дотримувалися Джон Вікліф та Джон Веслі. Обидві ці особи спричинилися до великого пробудження, яке багато-багато років тривало у цілій Англії.

А. Виберіть людей, щоб вони були з вами.

І знову ми почнемо, поглянувши на Марка 3:13. *«І Він вийшов на гору, і покликав, кого Сам хотів; вони ж приступили до Нього»* (Марка 3:13). Ісус вибрав цих людей, щоб вони були з Ним. Це найголовніша частина вашого служіння. Саме тому наголос робиться на тому, щоб студенти досліджували матеріали вдома, а потім приходили на дискусійні семінари, на яких ви зможете займатися з ними учнівством. Тоді вони перебуватимуть разом із вами та одне з одним. Вони зможуть одне від одного вчитися. Тому-то й ми наполягаємо, щоб ви приходили за 30 хвилин до початку заняття та залишалися ще 30 хвилин після його закінчення. Так ви матимете можливості для учнівства з окремими людьми перед зустріччю групи та після неї. Дуже подібно Ісус працював з Іваном або з трьома найближчими учнями. А далі, під час дискусійного семінару, ви маєте можливість для учнівства з цілою групою.

Від самого початку Бог в особливий спосіб благословив наше служіння підготовки. Бог благословив служіння підготовки лідерів у церкві значно більше, ніж багато інших формхристиянського навчання. Ці благословення завжди з'являлися та концентрувалися на двох полюсах. Один з них — це виконання практичних завдань, тобто щомісячне виконання завдань зі служіння у церкві у рамках кожного уроку або лекції, над якими ви працюєте. У цьому, власне, і полягає секрет вашого служіння. Якщо вам вдається спонукати студентів до практичного застосування вивченого, то і ви отримаєте благословення, і вони будуть благословенні разом із тими людьми у церкві, яким вони служать.

Б. Вибирайте серед них людей з потенціалом та посилайте їх на служіння.

Інший бік унікальних Божих благословень, які приходять через лекції Нове життя та курси, — це можливість передавати лекції або курси наступним групам. На вас покладається завдання приблизно на середині курсу почати відбирати найкращих студентів, які мають потенціал, та спонукати їх до того, щоб вони замислилися про організацію власних груп. По завершенні вам потрібно дати їм посібники для керівника, кілька підручників і послати їх організовувати групу в іншій церкві, яка, можливо, знаходиться десь далі або до якої важче дістатися.

За дві тисячі років церква здебільшого забула ці два ключові принципи Ісуса. Однак вони є самою основою служіння Нове життя.

В. Моліться та йдіть!!! Моліться та йдіть!!!

Я прошитиму звернутися зараз до особливого уривку — Матвія 9:35–38. *«І обходив Ісус всі міста та оселі, навчаючи в їхніх синагогах, та Євангелію Царства проповідуючи, і вздоровлюючи всяку недугу та неміч усяку. А як бачив людей, змилосерджувався Він над ними, бо були вони змучені та розпорошені, як ті вівці, що не мають пастуха. Тоді Він казав Своїм учням: Жниво справді велике, та робітників мало; тож благайте Господаря жнива, щоб на жниво Своє Він робітників вислав»*.

Не раз ми чули проповіді на цей уривок. Пастор каже: «Брати й сестри, нам треба йти до людей. Люди гинуть. Нам треба благовістити. Ниви готові до жнив, але дуже мало робітників. Вам потрібно трудитися для Господа Ісуса. Устаньмо ж і помолімося». І далі пастор молиться, щоб були працівники. І все. Далі зібрання співає пісню, потім пастор виходить на вулицю та тисне всім руки, і що відбувається далі? НІЧОГО. Чому? А тому, що наші служителі неправильно читали Біблію. Вони бачать, що після вірша 38 надруковано число 10 великими жирними цифрами — тобто далі йде десятий розділ, і кажуть собі: «А, це кінець розділу, кінець думки». Але це ще не кінець. В оригінальному біблійному тексті не було 10-го розділу. Текст був поділений на розділи лише у 15-му столітті, тобто упродовж 15 століть не було ніякого 10-го розділу. Не було такого, що Матвій закінчив роботу над віршем 38 і лиш згодом

сів за розділ 10. Він просто собі писав. Прочитаємо ж знову. Ми почнемо з Матвія 9:37, а далі перейдемо до віршів 10:1 та 10:5.

«Тоді Він казав Своїм учням: Жниво справді велике, та робітників мало; тож благайте Господаря жнива, щоб на жниво Своє Він робітників вислав. І закликав Він дванадцятьох Своїх учнів, і владу їм дав над нечистими духами, щоб їх виганяли вони, і щоб уздоровляли всіляку недугу та неміч всіляку». А у вірші 5 ми читаємо: «Цих Дванадцятьох Ісус вислав, і їм наказав...» Тож тепер перед нами зовсім інша картина. Ми бачимо, що Ісус ходив містами та селами. Він із великим співчуттям відгукувався на потреби людей. Йому було дуже жаль цих бідних, нещасних людей. Він відчував їхній біль. У Нього за всіх боліло серце. З Авраамом Байблом таке теж трапляється. Він був утомився, Його голос просів, Він казав: «Я не можу все це зробити сам. Не можу Я все весь час робити сам. Так діла не буде. Треба знайти якийсь інший спосіб для цього». І щоб донести цей новий метод, Він почав звертатися до Своїх учнів, а не до народу. До Своїх учнів, до Своїх вихованців. Він казав: «А ви помітили, що нива готова до жнив, що навколо повно людей? Зауважили ви це? І ми маємо з цим щось робити. Спочатку ж помолімося, просімо Бога показати нам, як це робиться, і благословити нас». Ось таким чином вони почали — вони просили Господа послати інших працівників.

Петро, напевно, впав навколішки й почав гукати: «Боже, будь ласка, пошли на ниву інших працівників!» А тоді звернувся до Хоми: «Хомо, ти теж молися!» І далі молилися Хома: «Боже, пошли інших працівників». А Ісус тоді каже їм: «Підійдіть-но до Мене, усі підійдіть сюди. Сідайте, я хочу з вами говорити». *«І закликав Він дванадцятьох Своїх учнів»* — сказано у Матвія 10:1. Він, напевно, сказав їм: «Ви оце зараз молилися про те, щоб було послано людей на жнива. А Я собі, знаєте, думав, поки ви молилися, думав про все це. І думається Мені, що це ви маєте бути тими, хто піде і все це робитиме».

Г. Проведена спеціальна підготовка.

«Я?» «Так, ти!» «Але я ніколи нічого подібного раніше не робив. Я навіть не знаю, як це робиться. Це ж жахливо. Я не зможу». І з боку учнів звучали найрізноманітніші зауваження. Але Ісус сказав: «Почекайте секунду». Він підняв руку і сказав: «Я даю вам владу». І Він дійсно дав їм владу. Він призначив їм бути успішними. А далі ми бачимо, як Він їх послав на служіння. Що Він їм сказав? «Ну що ж, Петре, дуже приємно було познайомитися... Бажаю всіляких успіхів, нехай Бог благословить». «А ти, Хомо, не сумнівайся. Іди у світ і покажи, як це має робитися». Ні, було не так. Він послав їх, давши **вказівки**. Увесь розділ 10 — це вказівки. «Ідіть і робіть так і так, проповідуйте ось про це, якщо люди прийматимуть, залишайтеся там. Якщо не захочуть вас прийняти, то йдіть до іншого міста». Він дав їм цілий перелік настанов і вказівок. Напевно, Він проводив конференції протягом шести місяців, хто знає? Він підготував їх, дав їм конкретні вказівки, і вже тоді послав їх на служіння. Він розумів, що не міг усього зробити Сам, а тому залучав до допомоги інших. Далі Він підготував інших, яких Сам вибрав, — Він навчив, як це робиться. Це Його навчання триває весь 10-й розділ. Учні розходяться на служіння лише у вірші 1 розділу 11. Тобто вся ця оповідь триває від вірша 35 розділу 9 до вірша 1 розділу 11.

Д. Посилання студентів виконувати практичні завдання зі служіння.

У Євангеліях ми бачимо, як Ісус знову і знову посилав різні групи людей виконувати практичні завдання. Це траплялося не лише один раз. Чітко можна простежити, що Ісус робив це кількаразово. Вочевидь, посилати людей на служіння — це була Його усталена справа. У Матвія 9 ми бачимо, як це служіння не давало Ісусові спокою, а потім у Марка 3:12 бачимо, як Його таємне служіння діє та родить плід. Це було служіння примноження в дії. Це був той секрет, який Він згодом дав як Велике доручення. Те, чого учні навчилися тут, згодом стало моделлю їхньої роботи у Книзі Дій. Це стало головною формулою їхнього служіння та способом життя.

Е. Підзвітність Його команди.

Зараз ми подивимося на результати. Марка 6:30–32.

«І посходилися до Ісуса апостоли, і розповіли Йому все, як багато зробили вони, і як багато навчили. І сказав Він до них: Ідіть осібно самі до безлюдного місця, та трохи спочиньте. Бо багато народу приходило та відбувало, аж навіть не мали коли й пожитись. І відпливли вони човном окремо до місця безлюдного».

Тут ми бачимо кілька цікавих моментів. У Марка 6:7 читаємо про те, що вони були послані: *«І, закликавши Дванадцятьох, зачав їх по двох посилати, і владу їм дав над нечистими духами».* Далі у вірші 8 Він починає давати їм указівки. І це було не лише один раз. Цілком очевидно, що Ісус робив це і в

інших випадках. І ось учні вертаються, а Ісус їм каже: «Добре, зараз для вас іспит. Ви закінчили **роботу** над практичним завданням, тож тепер пора складати іспит. Матвію, що ти робив? Як все пройшло? Які виникали проблеми? Які були результати? Що слід поправити наступного разу?» І Він дав їм дуже, дуже чіткий іспит. Максимально чіткий. Вони мали звітувати Йому, і це робилося не перед народом, а у приватному спілкуванні. Цей приватний час — це семінар, який Ісус проводив зі Своїми учнями. Ми бачимо, що Ісус уважав першочерговим. Це було для Ісуса вкрай важливо, а тому Він проводив приватні зустрічі зі Своїми учнями. Ця робота спрямовувалася не на народ, не на всіх, а лише на особливу групу Його вихованців. Він вибрав їх для того, щоб вони ходили за Ним, і так Він готував їх до того, щоб посилати їх на служіння.

Ж. Ми бачимо, що в Ісуса був певний план і певна система.

Луки 9:1–2. *«І скликав Він Дванадцятьох, і дав їм силу та владу над усіма демонами, і вздоровляти недуги. І послав їх проповідувати Царство Боже та вздоровляти недужих».* Далі Ісус дає їм завдання. Вони були з Ним, вчилися в Нього. Вони бачили, що Він робив. Завдяки Його науці вони навчилися краще розуміти Біблію. Через вивчення Біблії у них зростав рівень знань, їхній академічний рівень. Розвиток їхнього характеру відбувався завдяки перебуванню з Ісусом. І тепер в Ісуса було практичне завдання для них.

Ісус давав їм практичні завдання, щоб вони, перш ніж розійтися світом, змогли підготуватися. У Луки 9:10 ми читаємо, як вони повернулися до Нього. «А коли повернулись апостоли, вони розповіли Йому, що зробили. І Він їх узяв, та й пішов самотою на місце безлюдне, біля міста, що зветься Віфсаїда». Зауважте, що тут вони названі не учнями. Вони названі апостолами, посланими, і тут вони повертаються, щоб звітувати про роботу.

Ми вимагаємо звіту від вас. Ви повинні вимагати звіту від керівників груп. Ви маєте вимагати звіту від ваших студентів, учасників груп. Ісус просив, щоб вони склали звіт і розповіли, як вони використали відведений їм час і як Бог їх благословив.

Тепер подивіться на Луки 10:1: *«Після того призначив Господь і інших Сімдесят, і послав їх по двох перед Себе до кожного міста та місця, куди Сам мав іти».* Потім Він повторив Свої настанови. Він сказав їм молитися. «Хоч жниво велике, та робітників мало; тож благайте Господаря жнива, щоб робітників вислав на жниво Своє». А потім Він сказав: «Амінь. Закінчили молитися? То йдіть». Це дуже добре видно у вірші 3, де Він каже: *«Ідіть! Оце посилаю Я вас, як ягнят між вовки»* (Луки 10:3).

Зараз Він звертався до іншої групи учнів. Це була не та ж сама група, що й раніше. Але Ісус повторив Свої вказівки щодо молитви. І Він відразу наполягав на тому, щоб вони йшли та бралися до справи. **Це було таємне служіння Ісуса. І саме в ньому Ісус мав успіх.**

И. Подивімося на таємний задум Ісуса та на його успіх.

У Луки 10:17 сімдесят повернулися з радістю. Ісус зробив їх успішними. Але навіть серед цього успіху вони залишалися короткозорими. Ісус їм відповів: «Чудово, але Я бачив, як сатана спадав з неба, немов блискавка». Ісус чітко побачив, як будувати Боже Царство, як заснувати церкву. Він сказав: «Оце воно! Ми досягли успіху. Саме цей метод дасть перемогу над сатаною». Ця ідея посилення учнів, цей образ успіху охопили Ісуса, Він відчув велике піднесення. Він почав підстрибувати й пританцьовувати від радості, Він майже не міг Себе стримати. Ми читаємо у вірші 21, що Ісус **«звеселився»**. Не просто зрадів, а наповнився веселістю, яку неодмінно мало бути видно, вона не могла втриматися всередині. Це єдиний випадок, коли ми читаємо, що Ісус звеселився. У чому полягала причина цієї невимовної радості? У тому, що Бог утаїв Ісусове таємне служіння від мудрих і розумних і, відповідно, й від Його ворогів. Ісус звеселився, тому що Його служіння примноження спрацювало. Ісус знав, що Його таємний метод — підготувати 12 людей і послати їх робити невірних послідовниками Ісуса — був фундаментальним принципом для встановлення і розширення Його Царства. Саме він і ліг в основу Великого доручення: **«Робіть невірних учнями та готуйте нових лідерів»**. Ісус знав, що цей метод учнівства та посилення на служіння був **нездоланим**, що завдяки йому впродовж наступних століть буде засновано мільйони церков, допоки ними не наповниться весь світ і допоки Царство не буде встановлене вповні.

Саме це й відбулося. Коли Його привселюдне служіння закінчилося крахом, коли все огорнула темрява, коли Він лежав мертвий, коли Його не було поряд, коли Його ніхто не бачив, тоді Святий Дух зроджував у серці учнів плід усього того, чого навчив їх Ісус. Ми бачимо цих сімдесят, зібраних в одному домі, а разом з ними й інших. Сто двадцять тих, хто був з Ним і кого Він посилав на служіння, давши їм силу та владу. Царство почалося з великого вибуху, яким наповнена вся Книга Дій. Коли вороги нарешті довідалися про таємне служіння Ісуса (Дії 4:13), було вже занадто пізно. Сатана впав,

а Царство, немов той камінь з вершини гори у видінні Даниїла, покотилося до вічної перемоги. І зараз уже ніщо його не спинить. Алілуя. Амінь.

Саме завдяки цим учням була заснована Церква, і сьогоднішня церква у нашому краї є прямим наслідком таємного служіння Ісуса. Сьогодні ви користуєтеся результатами Його таємного служіння. Слава Богу, алілуя, амінь! Ви раді з того, що в Ісуса було таємне служіння? Чи долучитеся ви до цієї роботи Ісуса? Чи будете ви робити те, що робив Ісус? Чи будете займатися учнівством з іншими? Якщо ви це робитимете, то станете такими ж успішними, як і ті, кого готував Він. Усі благословення будуть вашими. Амінь! Слава нашому дорогоцінному Господу Ісусу!

Благословень вам, любі друзі!

Ми раді запропонувати вам відео-, аудіо- та друковані матеріали, які були створені служінням **Нове життя церквам**. Вам надається право після завершення практичного завдання використовувати цю лекцію в роботі з іншими людьми.

Практичне завдання

Під час обговорення в малій групі Ви назвали один аспект, який можете запозичити собі прямо зараз. Який це аспект? _____

Які кроки Ви зробите зараз для того, щоб цей аспект став частиною Вас.

	Виконано
1. _____	☐
2. _____	☐
3. _____	☐
4. _____	☐
5. _____	☐
6. _____	☐
7. _____	☐
8. _____	☐
9. _____	☐
10. _____	☐

Виберіть четверо людей, з якими розпочнете “таємне” служіння.

(Якщо Ви чоловік, вибирайте лише чоловіків. Якщо жінка — лише жінок).

1. Запишіть їхні імена	☐
2. Почніть молитися за них	☐
3. Почніть регулярно зустрічатися з ними у неформальній обстановці.	☐
4. Спостерігайте за тим, які у них фізичні потреби.	☐
5. Спостерігайте за тим, які у них духовні потреби	☐
6. Моліться про ці потреби	☐
7. Розпочніть задовольняти ці потреби конкретними діями	